

5de zondag door jaar C

Lc. 5, 1-11

Inleiding

We vieren vandaag de 5de zondag door het jaar. Ik zeg het er met nadruk even bij, omdat vorige week een afwijkende zondag was en volgende week vanwege het jubileum, weer. Mocht u de tel kwijt raken: het ligt aan ons.

Vandaag gaat het over leerlingen. In de lezingen gaan we drie mensen tegenkomen die op een bijzondere manier in functie van God of Jezus staan.

Jesaja in de eerste lezing, Paulus in de tweede lezing en Petrus in de evangelielezing. Zij mogen ons tot voorbeeld zijn, want leerling zijn of leerling worden of zoals we dit afgelopen jaar steeds vaker hoorden: mensen tot leerling maken is een taak voor ons allen. Laten we ons daarop in deze viering bezinnen.

Preek

Misschien herinnert u zich die tv-reclame van ik schat een jaar of tien geleden. De reclame voor het leger. Beelden van over woest terrein rijdende jeeps, met jonge, enthousiaste, sportieve mensen erin, jongens en meisjes. Of helikopter piloten die op weg liepen naar hun helikopter of mensen die aan het abseilen waren langs de zijkant van een schip: één en al spanning en sensatie. En bovenin de hoek van het scherm projecteerde men twee woorden: geschikt of ongeschikt. Met daarachter een vakje wat je dan naar believen kon aankruisen. En stoere, sportieve jonge mensen die kregen het vakje ‘geschikt’ ingevuld.

Hoe anders gaat het als we vandaag naar de lezingen kijken. Als het gaat over ‘ben je geschikt voor de boodschap van God?’ Drie mensen kwamen bij ons langs in de lezingen: Jesaja, Paulus en Petrus. Drie mensen worden uitgenodigd om de boodschap van God te verkondigen. En wat gebeurt er? Zij staan niet als stoere, sportieve mensen voorop, nee, zij stappen terug, zij zeggen dat ze niet geschikt zijn. Ja, ze werken hard, ook al is van Jesaja niet precies in het verhaal duidelijk wat hij doet, maar profeet voor God zijn: nee, daar ben ik niet geschikt voor. Mijn lippen zijn onrein en ik leef hier en sta hier tussen mensen met onreine lippen en pas als hij door gloeiende kolen gereinigd wordt, dan durft hij voorzichtig in te gaan op de oproep van God. Dan durft hij te zeggen: “hier ben ik Heer, zeg maar wat ik moet doen”.

Vervolgens komen we in de tweede lezing Paulus tegen. Paulus, zoals u wellicht weet, was van beroep zeilmaker, tentenmaker zou je kunnen zeggen en dat is best hard werken. Stevig materiaal dat opgerold, gesneden, versneden moet worden en gemaakt moet worden tot het product tent naar de grootte die de client wenst. Hij heeft hard gewerkt, maar niet alleen op die manier, ook in zijn vervolging van de christenen heeft hij aanvankelijk hard gewerkt en op het moment dat de lezing van vandaag speelt, heeft hij ook al vele uren gedraaid als verkondiger van de boodschap van de Heer. Hij is het die op vele plekken het woord van Christus heeft verbreid en verspreid, zie al die brieven die van hem zijn nagebleven en toch, als hij zijn plaats moet bepalen, dan heeft hij het over

het werk van de Heer zelf, die gestorven is aan het kruis, die verrezen is op de derde dag, verschenen aan de leerlingen, hij heeft het over het werk van die uitgeroepen apostelen. Dan pas, zeer nederig, net zoals Jesaja zeer nederig was zegt hij: “ik ben niet waardig om Uw dienaar te zijn”. Toch is hij het wel en verkondigt, je zou kunnen zeggen tot de dag van vandaag, de boodschap van Christus om op die manier leerlingen te maken. Jesaja maakte ze voor de boodschap van God, Paulus voor de boodschap van God die inmiddels ook de boodschap an Jezus is geworden.

Dan komen we ten derde en tenslotte bij Petrus uit. Petrus is een eerbare visser, maar een die wel in aanzien staat want als je nu dezer dagen in Kafarnaüm zou komen dan liggen daar onder een aantal huizen de opgravingen van de huizen uit de tijd van Petrus. Over het grootste huis staat een kerk gebouwd en juist dat fundament wordt aangewezen als het huis van de schoonmoeder van Petrus. Iemand van aanzien dus in zijn het dorp, maar tegelijk iemand die hard wil werken voor de kost, die samen met broers en vrienden gaat vissen, iedere dag of misschien moet ik zeggen iedere nacht opnieuw. Als naar de predicatie van Jezus van vandaag Hij Petrus en de zijnen uitnodigt opnieuw de netten uit te werpen, krabt hij achter zijn oren. ‘Maar vooruit Heer, omdat U het vraagt, Heer, zal ik het doen en op het moment dat de vangst zo overvloedig is dat ze het niet eens meer in één boot getild krijgen kan hij niets anders dan nederig en minzaam een stap terug doen. “Ik ben een zondig mens”, zegt hij tegen Jezus, maar wat doet Jezus? Die verheft hem, hij richt hem weer op. “Nee, jou moet ik hebben, jij, harde werker, jij, Petrus: jij moet het zijn die visser van mensen gaat worden”. Drie keer zagen we iemand die uitverkoren werd, geroepen werd om de uitgesproken leerling van God, van Jezus te zijn: Jesaja, Petrus en Paulus. Drie keer zien we mensen van dat portuur terugstappen, een nederige positie innemen. Wat zou dat voor ons mogen betekenen? Ook wij mogen ons leerling van Jezus noemen, ook wij mogen ons ieder op zijn eigen wijze geroepen voelen, maar dan past ons ook om dat nederig te doen, niet voorop te staan en op de borst te kloppen van ‘hier zijn wij, dit zijn wij’. Nee, nederig in dienstbaarheid aan het woord en in dienstbaarheid aan de taken van naastenliefde die Jezus ons voorhoudt.

Zo mogen wij leerling van Christus zijn en zo mogen wij, zoals het evangelie ons oproept, ook een beetje mensenvisser zijn en leerlingen voor Christus, voor God mogen maken. Moge dat onze opdracht zijn, ook in deze tijd. Amen.

Henry Vermeulen, diaken